

Redactioneel, 10e jaargang, nummer 2, juli 2005

Hans van Mierlo is de geestelijke vader van D66. En een beetje van alle Nederlanders. Hij laat zich niet gaarne interviewen, maar maakte voor Roodkoper een uitzondering. Thijs Broer zocht hem op en besprak met hem de toestand van Nederland en Europa. De man die het kabinet niet liet vallen over het toenemend gebrek aan beschaving, solidariteit en idealisme en over het nee tegen Europa.

Naast verdere aandacht voor Europa na het referendum, vindt de lezer berichten over het oplevend socialisme in Latijns-Amerika, over de vrouw in Rusland, en over The Hunger Project, een organisatie die onder andere actief is in Afrika, en over het even arme als kleurrijke Mali.

Tussen haakjes: zal het grote plan van Blair om Afrika uit de schuld en van de honger af te helpen lukken? Volgens Olav Velthuis (de Volkskrant, 15 juni) is 'Afrika nog steeds geen onderwerp waarmee in de wereldpolitiek kan worden gescoord'. Daarom blijvende aandacht voor dit continent in Roodkoper, tot en met de theaterkroniek van Max Arian.

Is Roodkoper een links blad? Hoe links; PvdA-links, Groen-Links, SP-links? Zo mogelijk nog linkser. Dat heeft iets te maken met de bijbel, waar het blad een oude band mee heeft. Geen linksere jongens dan de profeten, geen democratischer democraat dan Mozes; geen radicalere criticus dan Jezus van Nazaret - zo althans hebben wij dat boek leren lezen. Helaas zijn hun verhalen door het heersende christendom vaak ontvreemd en opgevroomd, ingebonden en vertaald in dogmatiek ter rechterzijde, en in vrome vrijblijvendheid in het brede grijze midden. Zoals Huub Oosterhuis opmerkt: 'Niet alles van de traditie is het waard gekoesterd te worden.'

In zijn serie over de wording van het christendom, scant Alex van Heusden de eerste drie eeuwen van deze traditie. Kees Kok sondeert de solo-religie van Jan Oegema. France Guwy bespreekt de ethiek van de onlangs overleden Franse filosoof Paul Ricoeur.

De besproken boeken gaan over, onder andere, Het Numineuze van Tjeu van den Berk; het drama van de ballingschap, beschreven door Dubravka Ugreši; de theologische schifting door Harry Kuitert; Anton Verbij's visie op de linkse jaren zeventig; Beatrix, door Coos Huijsen neergezet als 'de kroon op onze republiek'; de dichtspataderen van cabaretier Dolf Jansen; en over de verzamelde poëtische Wachtwoorden van Anneke Brassinga.

We openen met een signaal van wat al jaren tegen de hele 'beschaafde' wereld in zijn eigen gang gaat: de legale moord in de Verenigde Staten op al te vaak onschuldig ter dood veroordeelden. Van Richard Cartwright die op 18 mei jongsteden werd omgebracht, publiceren we enkele van zijn laatste notities. Hij ruste in vrede. Met woorden van Lydia Dalmijn die voor dit nummer nieuwe gedichten leverde:

de rust van enkel maar heel klein
een liedje zonder eind te zijn